Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

15. mai 2013 *

Ajutiste meetmete kohaldamine — Antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnormid mänguasjades — Komisjoni keeldumine kiita täies ulatuses heaks Saksamaa ametiasutuste poolt teatavaks tehtud siseriiklikud õigusnormid, millega säilitatakse nende ainete piirnormid — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Vastuvõetavus — Kiireloomulisus — Fumus boni iuris — Huvide kaalumine

Kohtuasjas T-198/12 R,

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze ja A. Wiedmann,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Patakia ja G. Wilms,

kostja,

mille ese on taotlus kiita ajutiselt kuni Üldkohtu sisulise otsuse tegemiseni heaks Saksamaa ametiasutuste poolt teatavaks tehtud selliste siseriiklike õigusnormide säilitamine, mis käsitlevad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme mänguasjades,

ÜLDKOHTU PRESIDENT

on andnud järgmise

määruse

Menetluse ese

1 Käesolev ajutiste meetmete kohaldamise taotlus puudutab komisjoni 1. märtsi 2012. aasta otsust K (2012) 1348 lõplik, mis käsitleb Saksamaa Liitvabariigi poolt teatavaks tehtud siseriiklikke õigusnorme, millega säilitatakse plii, baariumi, arseeni, antimoni, elavhõbeda ning nitrosoamiinide ja nitroositavate ainete piirnormid mänguasjades ka pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiivi 2009/48/EÜ mänguasjade ohutuse kohta (ELT L 170, lk 1) kohaldamise kuupäeva (edaspidi „vaidlustatud otsus”).

* Kohtumenetluse keel: saksa.

2 Vaidlustatud otsusega rahuldas Euroopa Komisjon nitrosoamiinide ja nitroositavate ainete osas Saksamaa valitsuse poolt ELTL artikli 114 lõike 4 alusel esitatud taotluse kiita heaks selliste siseriiklike õigusnormide säilitamine, mis käsitlevad eespool mainitud raskemetallide piirnorme. Plii, baariumi, arseeni, antimoni ja elavhõbeda piirnormide osas – mis vastavad väärtustele, mis on kehtestatud nõukogu 3. mai 1988. aasta direktiiviga 88/378/EMÜ mänguasjade ohutust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 187, lk 1; ELT eriväljaanne 13/09, lk 240) (edaspidi „varasem mänguasjade direktiiv") – jättis komisjon Saksamaa valitsuse taotluse sisuliselt rahuldamata ning otsustas, et edaspidi tuleks kohaldada direktiiviga 2009/48 (edaspidi „uus mänguasjade direktiiv") kehtestatud piirnorme.

Õiguslik raamistik

Esmane õigus

3 ELTL artikli 114 lõigetes 1–7 on sätestatud:

„1. Kui aluslepingutes ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse artiklis 26 seatud eesmärkide saavutamiseks järgmisi sätteid. […] Euroopa Parlament ja nõukogu [võtavad] liikmesriikides nii õigus- kui ka haldusnormide ühtlustamiseks meetmed, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine.

[…]

3. Lõikes 1 ettenähtud tervishoidu, ohutust, keskkonnakaitset ja tarbijakaitset käsitlevates ettepanekutes võtab komisjon aluseks kaitstuse kõrge taseme, eriti võttes arvesse kõiki uusi teaduslikel faktidel põhinevaid suundumusi. Oma vastavate volituste piires püüavad ka Euroopa Parlament ja nõukogu saavutada sama eesmärki.

4. Kui pärast […] ühtlustamismeetme [vastuvõtmist], peab liikmesriik artiklis 36 märgitud oluliste vajaduste tõttu […] vajalikuks säilitada siseriiklikke norme, teatab ta nendest normidest ja nende säilitamise põhjustest komisjonile.

[…]

6. Komisjon kinnitab kõnealused siseriiklikud normid või lükkab need tagasi kuue kuu jooksul pärast [lõikes 4] osutatud teatamist, olles eelnevalt kindlaks teinud, kas need on või ei ole suvalise diskrimineerimise vahendid või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piirangud, ja kas need kujutavad või ei kujuta endast takistust siseturu toimimisele.

Kui komisjon selles ajavahemikus otsust ei tee, loetakse [lõikes 4] osutatud siseriiklikud normid kinnitatuks.

Kui seda õigustab küsimuse keerukus ja kui puudub oht inimeste tervisele, võib komisjon asjaomasele liikmesriigile teatada, et käesolevas lõikes osutatud ajavahemikku võidakse pikendada veel kuni kuus kuud.

7. Kui liikmesriik on vastavalt lõikele 6 volitatud säilitama või kehtestama siseriiklikke norme, mis erinevad ühtlustamismeetmest, uurib komisjon kohe, kas teha ettepanek selle meetme kohandamiseks."

Teisene õigus

Varasem mänguasjade direktiiv

4 Varasema mänguasjade direktiivi artikli 2 kohaselt võib mänguasju turule viia ainult siis, kui need ei kahjusta kasutajate või kolmandate isikute ohutust või tervist, kui neid kasutatakse ettenähtud või eeldataval viisil, pidades silmas laste normaalset käitumist. Mänguasi peab vastama direktiiviga kehtestatud ohutus- ja tervisekaitsenõuetele sellel kujul, milles see turule viiakse, arvestades selle mänguasja eeldatavat ja normaalset kasutusaega.

5 Varasema mänguasjade direktiivi II lisa („Mänguasjade olulised ohutusnõuded") II jao („Erilised ohud") punktiga 3 („Keemilised omadused") kehtestatakse lubatavad biosaadavuse maksimaalsed päevased piirnormid muu hulgas antimonile, arseenile, baariumile, pliile ja elavhõbedale. Biosaadavuse piirnormidega määratakse kindlaks keemilise aine lubatud maksimaalne kogus, mis võib mänguasjade kasutamisest tulenevalt bioloogiliste protsesside kaudu inimorganismi imenduda või millega inimorganism võib kokku puutuda. Neid biosaadavuse piirnorme ei eristata mänguasja materjali konsistents alusel. Nimetatud direktiivi II lisa II jao punkti 3 alapunkti 2 esimese lausega kehtestatakse muu hulgas järgmised piirnormid, milles lubatud maksimaalne päevane biosaadavus on väljendatud mikrogrammides (µg): antimon: 0,2; arseen: 0,1; baarium: 25,0; plii: 0,7 ja elavhõbe: 0,5. Nitrosoamiinide ja nitroositavate ainete osas ei ole varasema mänguasjade direktiiviga piirnorme kehtestatud.

6 Just selle alusel töötas Euroopa Standardikomitee komisjoni juhtnööride kohaselt välja Euroopa ühtlustatud standardi EN 71-3 „Mänguasjade ohutus" (edaspidi „EN 71-3"), mis tuletab mänguasjade materjalide biosaadavuse piirnormidest „migratsiooni piirnormid" ja kirjeldab nende kindlaksmääramise korda. Migratsiooni piirnormid kujutavad endast keemilise aine lubatud maksimaalset kogust, mis võib migreeruda, see tähendab eralduda tootest väljapoole, näiteks tungida nahka või sattuda maomahla. EN 71-3 piirnormide järgimise korral loetakse, et varasema mänguasjade direktiivi piirnormidest on samuti kinni peetud. EN 71-3 kehtestab muu hulgas järgmised migratsiooni piirnormid: antimon: 60 mg/kg; arseen: 25 mg/kg; baarium: 1000 mg/kg; plii: 90 mg/kg ja elavhõbe: 60 mg/kg.

Uus mänguasjade direktiiv

7 Komisjon otsustas 2003. aastal varasema mänguasjade direktiivi üle vaadata. Pärast arvukaid konsultatsioone, mida komisjon mitme projekti üle paljude ekspertidega pidas, esitas ta 2008. aasta alguses ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv mänguasjade ohutuse kohta, mille nõukogu Saksamaa valitsuse vastuseisust hoolimata 11. mail 2009 heaks kiitis ning 18. juunil 2009 uue mänguasjade direktiivina vastu võttis. Selle direktiivi II lisa („Eriohutusnõuded") III osa („Keemilised omadused") punktiga 13 kehtestatakse otseselt migratsiooni piirnormid. Edaspidi eristatakse direktiivis piirnorme kolme mänguasjade materjali konsistentsi alusel, nimelt „kuiv/habras/pulbrilaadne/elastne", „vedel/kleepuv" või „mahakraabitud" mänguasjamaterjal.

8 Uue mänguasjade direktiivi II lisa III osa punktiga 13 kehtestatakse seega järgmised migratsiooni piirnormid:

Element	mg/kg kuivas, hapras, pulbrilaadses või elastses mänguasjamaterjalis	mg/kg vedelas või kleepuvas mänguasjamaterjalis	mg/kg mahakraabitud mänguasjamaterjalis
Antimon	45	11,3	560
Arseen	3,8	0,9	47
Baarium	4500	1125	56 000
Plii	13,5	3,4	160
Elavhõbe	7,5	1,9	94

9 Uue mänguasjade direktiivi artikliga 54 pannakse liikmesriikidele kohustus kehtestada 20. jaanuariks 2011 selle direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ning neid alates 20. juulist 2011 kohaldada. Artiklis 55 on siiski nähtud ette erand, et varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punkt 3 tunnistatakse kehtetuks alles alates 20. juulist 2013. Varasema mänguasjade direktiiviga kehtestatud biosaadavuse piirnormid ning viimastest tuletatud migratsiooni piirnormid mänguasjade valmistamiseks kasutatavate materjalide puhul jäävad seega jõusse 20. juulini 2013, muu hulgas antimoni, arseeni, baariumi, pliid ja elavhõbedat puudutavas osas.

10 Saksamaa valitsus on seisukohal, et uue mänguasjade direktiivi artikkel 55 on *lex specialis*, millega tehakse erand artiklist 54, mistõttu tema sõnul tuleb nimetatud direktiivi II lisa III osa punkt 13 – mis on käesolevas asjas kõne all olev säte – üle võtta alles 20. juuliks 2013. Komisjon on aga arvamusel, et uue mänguasjade direktiivi artiklis 54 ette nähtud ülevõtmistähtaeg on kohaldatav ka käesolevas vaidluses kõne all olevate raskemetallide puhul. Üksnes majanduse huvides on artiklis 55 ette nähtud 20. juulil 2013 mööduv üleminekutähtaeg, mille jooksul võib jätkata selliste mänguasjade tootmist ja turustamist, mille keemilised omadused vastavad varasema mänguasjade direktiivi nõuetele. Selle sätte eesmärk ei ole anda liikmesriikidele pikem tähtaeg direktiivi ülevõtmiseks.

Saksa siseriiklik õigus

11 Varasem mänguasjade direktiiv võeti Saksamaa siseriiklikusse õigusesse määrusega üle 1989. aastal. Ülevõtmismääruses viidatakse ohutusnõuetele, mis on esitatud varasema mänguasjade direktiivi II lisas, milles olid sätestatud biosaadavuse piirnormid, mida kohaldati muu hulgas viie raskemetalli suhtes, milleks on antimon, arseen, baarium, plii ja elavhõbe.

12 Saksamaa siseriiklik õigus kohandati vastavalt uuele õiguslikule olukorrale, mis tulenes uue mänguasjade direktiivi avaldamisest aastal 2011. Siiski ei tehtud ühtegi muudatust osas, mis puudutab viie eespool nimetatud raskemetalli piirnorme, kuna varasema mänguasjade direktiivi II lisa III jao punkt 3 jäi jõusse. Sel põhjusel algatas komisjon 22. novembri 2012. aasta märgukirjaga Saksamaa Liitvabariigi suhtes vastavalt ELTL artiklile 258 liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse uue mänguasjade direktiivi osalise üle võtmata jätmise tõttu. Saksamaa valitsus vastas märgukirjale 21. märtsi 2013. aasta kirjaga, vaidlustades rikkumise põhjendusel, et uue mänguasjade direktiivi II lisa III osa hakkab kehtima alles 20. juulil 2013.

Asjaolud ja menetlus

13 Saksamaa valitsus palus 18. jaanuari 2011. aasta kirjaga ELTL artikli 114 lõike 4 alusel koostoimes ELTL artikliga 36 komisjonilt luba jätta pärast 20. juulit 2013 kehtima siseriiklikud õigusnormid, mis puudutavad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme (vastavalt varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punktile 3) ning nitrosoamiinide ja nitroositavate ainete piirnorme, põhjendusel, et need õigusnormid tagavad laste tervise kaitse kõrgema taseme kui uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud õigusnormid. Ta osutas eelkõige viimati nimetatud direktiiviga kehtestatud migratsiooni piirnormidele mänguasjade puhul, millel on mahakraabitavad osad. Saksamaa valitsuse sõnul näitab antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda osas võrdlus EN 71-3 piirnormidega, et tulevikus kohaldatavad migratsiooni piirnormid on kõrgemad, nagu see nähtub ka järgmisest tabelist:

Element	EN 71-3 (mg/kg), mis arvestab ümber varasemas mänguasjade direktiivis ette nähtud biosaadavuse piirnormid (siseriiklikusse õigusesse üle võetud)	Uus mänguasjade direktiiv (mg/kg)
Plii	90	160
Arseen	25	47
Elavhõbe	60	94
Baarium	1000	56 000
Antimon	60	560

14 Saksamaa valitsus väitis, et isegi kui selline võrdlus piirdub üksnes nende väärtustega, mida kohaldatakse „mahakraabitud mänguasjamaterjali" kategooria puhul, siis piisaks ainuüksi sellest võrdlusest – ilma et ülejäänud kahte kategooriat peaks arvesse võtma – tõendamaks, et uue mänguasjade direktiivi sätete kohaldamine toob raskemetallide puhul kaasa lubatud migratsiooni suurenemise. Nimetatud direktiivis ei ole selgelt täpsustatud, millises proportsioonis migratsiooni piirnormid iga kategooria puhul neist kolmest üksteisega suhestatud on. Seega tuleks lähtuda põhimõttest, et osutatud kogus võib iga kategooria puhul eralduda iga päeva jooksul. Selleks, et määrata kindlaks, millise koguhulgaga puutub laps kokku olukorras, kus ta käsitseb ühe ja sama päeva jooksul igasse neist kolmest kategooriast kuuluvaid mänguasju, tuleks migratsiooni piirnorme seega hinnata kumulatiivselt ja üheskoos.

15 Komisjon rahuldas vaidlustatud otsusega, mis tehti teatavaks 2. märtsil 2012, Saksamaa valitsuse taotluse nitrosoamiinide ja nitroositavate ainete osas ilma igasuguste piiranguteta. Baariumi ja plii osas andis komisjon loa „kuupäevani, millal jõustuvad liidu õiguse eeskirjad, millega kehtestatakse uued piirnormid […], kuid mitte kauem kui 21. juulini 2013". Antimoni, arseeni ja elavhõbeda osas jättis komisjon seevastu taotluse rahuldamata.

16 Üldkohtu kantseleisse 14. mail 2012 saabunud hagiavalduses palus Saksamaa valitsus vaidlustatud otsuse tühistada osas, milles komisjon jättis rahuldamata tema taotluse säilitada siseriiklikud õigusnormid, mis puudutavad antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnorme, ning andis baariumi ja plii osas sellekohase loa üksnes 21. juulini 2013.

17 Üldkohtu kantseleisse 13. veebruaril 2013 esitatud eraldiseisva dokumendiga esitas Saksamaa valitsus käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles ta palub Üldkohtu presidendil sisuliselt:

— lubada ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb otsuse põhimenetluses lahendatava hagi suhtes, jätta kehtima Saksamaa ametiasutuste poolt teatavaks tehtud siseriiklikud õigusnormid, mis käsitlevad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme;

— teise võimalusena kohustada komisjoni ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb otsuse põhimenetluses lahendatava hagi suhtes, nimetatud siseriiklikud õigusnormid kinnitama.

18 Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta 28. veebruaril 2013 Üldkohtu kantseleisse esitatud märkustes palub komisjon Üldkohtu presidendil:

— tunnistada taotlus vastuvõetamatuks või teise võimalusena jätta see põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista ajutiste meetmete kohaldamise menetlusest tulenevad täiendavad kohtukulud Saksamaa Liitvabariigilt välja siis, kui põhimenetluses tehakse otsus kohtukulude osas.

19 Saksamaa valitsus esitas komisjoni märkustele 14. märtsil 2013 repliigi. Komisjon võttis selle suhtes lõpliku seisukoha 27. märtsi 2013. aasta kirjaga.

Õiguslik käsitlus

20 Ühelt poolt ELTL artiklite 278 ja 279 ning teiselt poolt ELTL artikli 256 lõike 1 koos tõlgendamisest tuleneb, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik võib juhul, kui tema arvates asjaolud seda nõuavad, määrata, et tuleb peatada vaidlustatud akti kohaldamine, või kirjutada ette vajalikke ajutisi meetmeid.

21 Üldkohtu kodukorra artikli 104 lõige 2 näeb ette, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluses tuleb nimetada hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletava ajutise meetme kohaldamist. Nii võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni iuris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et tõsise ja korvamatu kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne põhimenetluses lahendatava hagi suhtes otsuse tegemist. Vajaduse korral kaalub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik asjaomaseid huvisid (vt Üldkohtu presidendi 13. aprilli 2011. aasta määrus kohtuasjas T-393/10 R: Westfälische Drahtindustrie jt *vs.* komisjon, EKL 2011, lk II-1697, punkt 12 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on sellisel terviklikul hindamisel ulatuslik kaalutlusõigus ja ta võib konkreetsete asjaolude alusel vabalt otsustada, kuidas ja millises järjekorras nende erinevate tingimuste esinemist tuleb kontrollida, kuna mitte ükski õigusnorm ei sätesta, millises korras peab kohtunik otsustama ajutiste meetmete kohaldamise vajalikkuse üle (vt eespool viidatud määrus Westfälische Drahtindustrie jt *vs.* komisjon, punkt 13 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik leiab, et tal on kõik vajalikud andmed kõnesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse lahendamiseks, ilma et eelnevalt oleks vaja ära kuulata poolte suulisi selgitusi.

Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse vastuvõetavus

24 Komisjon leiab, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus on vastuvõetamatu, kuna Saksamaa Liitvabariigil puudub põhjendatud huvi. Kui põhimenetluses kõne all olev nõue tühistada keelduv otsus rahuldatakse, peab komisjon võtma erandi andmise osas ELTL artikli 114 lõike 4 alusel vastu uue otsuse, võttes arvesse tühistavat kohtuotsust ja kasutades seda tehes talle sellisteks olukordadeks antud ulatuslikku kaalutlusõigust. Ajutiste meetmete kohaldamise taotlusega soovib Saksamaa Liitvabariik

tegelikult peatada keelduva otsuse täitmise. Sellise nõude esitamine ajutiste meetmete kohaldamise menetluses on aga põhimõtteliselt mõeldamatu (vt Üldkohtu presidendi 17. detsembri 2009. aasta määrus kohtuasjas T-396/09 R: Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, edaspidi „Milieudefensie määrus", punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika). Komisjoni sõnul püüab Saksamaa Liitvabariik hiilida kõrvale vastuvõetavuse reeglist, mis piirab ajutiste meetmete taotluste eset, ning esitab sel eesmärgil ajutiste meetmete kohaldamise menetluses nõudeid, mis lähevad kaugemale kui põhimenetluses esitatud nõuded, mis aga ohustab institutsioonilist tasakaalu.

25 Mis puudutab peamist nõuet, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluse üle otsustav kohtunik annaks ise ajutise loa vaidlusalused siseriiklikud normid alles jätta, siis märgib komisjon, et liidu kohus ei saa õiguspärasuse kontrolli käigus käituda haldusasutusena ega viimase asemel tehnilistes küsimustes keerulisi hinnanguid anda. Mis puudutab täiendava võimalusena esitatud nõuet, siis annaks ajutiste meetmete kohaldamise taotlust läbivaatav kohus juhul, kui ta taotluse rahuldaks, komisjonile juhise teha tühistavast kohtuotsusest konkreetseid järeldusi. Liidu õigus ei tunnusta aga sellist tüüpi kohustamisnõuet, mille korral tuleb võtta meede, mille puhul ületaks kohus pädevust, mis tal on asja sisulisel lahendamisel (Milieudefensie määrus, punkt 42). Lisaks on ajutiste meetmete kohaldamise taotluse vastuvõetavuse eelduseks, et taotletav ajutine meede peab olema põhimenetluses lahendatava hagi nõuetega tihedalt seotud. Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse üle otsustav kohtunik ei saa võtta endale pädevust, mida asja sisuliselt arutaval kohtul ei ole (Milieudefensie määrus, punkt 39 jj). Ent see on just see, mida hageja soovib saavutada.

26 Saksamaa valitsus on seevastu seisukohal, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus ja sisulised nõuded on omavahel selgelt seotud. Õigusnormides, mis reguleerivad ajutiste meetmete kohaldamise taotlust, väljendub õigus tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2010, C 83, lk 389) (edaspidi „harta") artiklis 47. Nende sätetega tagatakse hagejale õigus saada esialgset kohtulikku kaitset olukorras, kus see on vajalik tehtava sisulise otsuse täieliku tõhususe tagamiseks. Juhul kui – nagu käesoleval juhul – põhimenetluses lahendatav hagi kujutab endast tegelikult kohustamisnõuet, kuid hageja on piirdunud tühistamishagi esitamisega, tuleks tagada esialgne kohtulik kaitse kas ELTL artikli 278 või ELTL artikli 279 alusel.

27 Sellega seoses olgu meenutatud, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk on tagada tulevikus sisulistes küsimustes tehtava otsuse täielik toime (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 27. septembri 2004. aasta määrus kohtuasjas C-7/04 P(R): komisjon *vs.* Akzo ja Akcros, EKL 2004, lk I-8739, punkt 36). Seetõttu on see menetlus põhimenetluse suhtes, millele see lisandub, puhtalt täiendavat laadi (Üldkohtu presidendi 12. veebruari 1996. aasta määrus kohtuasjas T-228/95 R: Lehrfreund *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 1996, lk II-111, punkt 61), mistõttu ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku otsus peab olema ajutist laadi selles mõttes, et see ei tohi mõjutada tulevikus sisulistes küsimustes tehtava kohtuotsuse sisu ega jätta seda ilma kasulikust mõjust (Euroopa Kohtu presidendi 17. mai 1991. aasta määrus kohtuasjas C-313/90 R: CIRFS jt *vs.* komisjon, EKL 1991, lk I-2557, punkt 24, ja Üldkohtu presidendi 12. detsembri 1995. aasta määrus kohtuasjas T-203/95 R: Connolly *vs.* komisjon, EKL 1995, lk II-2919, punkt 16). Lisaks peab taotletud kaitsemeetmel olema põhimenetluses lahendatava hagi esemega piisav seos ning see ei tohi minna kaugemale kui Üldkohtu poolt edaspidi tehtav sisuline otsus (Üldkohtu 29. märtsi 2001. aasta määrus kohtuasjas T-18/01 R: Goldstein *vs.* komisjon, EKL 2001, lk II-1147, punkt 14, ja 2. juuli 2004. aasta määrus kohtuasjas T-78/04 R: Sumitomo Chemical *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-2049, punkt 43).

28 Nagu komisjon õigesti märkis, on ajutiste meetmete kohaldamise taotlus, millega palutakse üksnes peatada keelduva otsuse täitmine, põhimõtteliselt vastuvõetamatu, kuna taotletud peatamine ei saa iseenesest muuta hageja õiguslikku olukorda. Taotlus, mille Saksamaa valitsus esitas, ei ole siiski täitmise peatamise taotlus ELTL artikli 278 tähenduses. Pigem palub ta võtta ajutise meetme ELTL artikli 279 tähenduses. ELTL artikkel 279, kodukorra artikkel 104 ega seda enam ka harta artikkel 47

ei võimalda aga sellist taotlust vastuvõetavaks tunnistada ainuüksi põhjendusel, et see on esitatud koos hagiga, milles palutakse keelduv otsus tühistada (vt selle kohta Euroopa Kohtu asepresidendi 7. märtsi 2013. aasta määrus kohtuasjas C-551/12 P(R): EDF *vs.* komisjon, punkt 41).

29 Sel põhjusel sisaldab kohtupraktika mitmeid näiteid ajutistest meetmetest, mis on võetud keelduvate otsuste peale esitatud tühistamishagide menetlemisel. Sellistel asjaoludel on ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik leidnud olevat vajaliku anda kuni põhimenetluse lõpetamiseni esialgne kohtulik kaitse (vt eelkõige Üldkohtu presidendi 28. aprilli 2009. aasta määruse resolutsioon kohtuasjas T 95/09 R: United Phosphorus *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, 16. novembri 2012. aasta määruse resolutsioon kohtuasjas T-341/12 R: Evonik Degussa *vs.* komisjon, ja 16. novembri 2012. aasta määruse resolutsioon kohtuasjas T-345/12 R: Akzo Nobel jt *vs.* komisjon, ning 11. märtsi 2013. aasta määruse resolutsioon kohtuasjas T-462/12 R: Pilkington Group *vs.* komisjon).

30 Olgu märgitud, et käesoleva juhtumi asjaolud toetavad pigem seda, et Saksamaa valitsuse taotletavate ajutiste meetmete kohaldamine on vastuvõetav.

31 Nimelt on uue mänguasjade direktiivi artiklis 55 ette nähtud, et varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punkt 3 – milles sisalduvad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnormid, mille Saksamaa valitsus soovib säilitada sellisel kujul, nagu need esinevad siseriiklikus õiguses – tunnistatakse kehtetuks alles 20. juulist 2013. See tähendab, et vaidlusalused piirnormid kehtivad kuni 20. juulini 2013. Kuna komisjon jättis vaidlustatud otsuses rahuldamata taotluse säilitada antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormid ning lubas seda baariumi ja plii puhul teha üksnes 21. juulini 2013, siis jõustub sellest tulenev säilitamise keeld alles 21. juulil 2013. Järelikult võib Saksamaa valitsus igal juhul olenemata komisjoni loa olemasolust jätkata endiste asjaomaste piirnormide kohaldamist kuni 20. juulini 2013, ilma et ta rikuks sel viisil oma kohustust võtta uue mänguasjade direktiivi II lisa III osa punkt 3 enne seda kuupäeva siseriiklikusse õigusesse üle (vt eespool punkt 12).

32 Sellistel asjaoludel pidi Saksamaa valitsus vaidlustatud otsuse suhtes tühistamishagi esitama ELTL artikli 263 lõikes 6 ette nähtud tähtaja jooksul ehk enne 2012. aasta maikuu keskpaika ning ELTL artiklis 278 ette nähtud esialgse õiguskaitse andmisest kuni 20. juulini 2013 keelduti tema puhul seetõttu, et selle kuupäevani on talle uue mänguasjade direktiivi artikli 55 alusel niikuinii tagatud õiguslik olukord, mida ta soovib rakendada – see tähendab jätkata endiste piirnormide kohaldamist. Seega ei saa Saksamaa valitsus loogiliselt võttes paluda nimetatud piirnormide säilitamist ka pärast 20. juulit 2013 muul viisil, kui taotleda ajutiste meetmete kohaldamist vastavalt ELTL artiklile 279. Järelikult ei saa komisjon Saksamaa valitsusele ette heita, et viimane soovib ebaseaduslikult ELTL artiklis 278 ette nähtud menetlusest kõrvale hoiduda.

33 Osas, milles komisjon väidab, et taotletavate ajutiste meetmete kohaldamine kahjustab institutsioonilist tasakaalu ja väljub asja sisuliselt lahendava kohtu pädevuse piiridest, olgu meenutatud, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on ajutiste meetmetega seoses pädevus, mille mõju asjaomastele liidu institutsioonidele ulatub kaugemale kui tühistava kohtuotsuse tagajärjed (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 5. augusti 1983. aasta määrus kohtuasjas 118/83 R: CMC *vs.* komisjon, EKL 1983, lk 2583, punkt 53, ja Üldkohtu presidendi 19. veebruari 1993. aasta määruse resolutsioon liidetud kohtuasjades T-7/93 R ja T-9/93 R: Langnese-Iglo ja Schöller *vs.* komisjon, EKL 1993, lk II-131), tingimusel et neid ajutisi meetmeid kohaldatakse üksnes põhimenetluse jooksul, need ei mõjuta sisulist otsust ning ei takista selle kasulikku mõju.

34 Nagu Saksamaa valitsus õigesti märkis, ei mõjutaks tema taotletud ajutiste meetmete kohaldamine sisulist kohtuotsust. Teada antud siseriiklike õigusnormide säilitamiseks antaks luba üksnes piiratud ajavahemikuks, see tähendab kuni sisulise kohtuotsuse tegemiseni. Selline puhtalt ajutine luba ei hõlmaks ühtegi hinnangut vaidlustatud otsuse põhjendatuse kohta, kuna selline hinnang on sisulise kohtuotsuse ese. Pealegi on ajutiste meetmete kohaldamise taotlusel, millega Saksamaa valitsus soovib

sisuliselt võimalust kohaldada endisi piirnorme ka pärast 20. juulit 2013, piisavalt tihe seos hagiga, milles palutakse vaidlustatud otsus tühistada, kuna viimasega keelatakse tal *de facto* peale eelnimetatud kuupäeva selliste piirnormide säilitamine.

35 Mis puudutab sisulise otsuse kasulikku mõju, siis on selge, et taotletud ajutise meetme kohaldamine ei kahanda sellise kohtuotsuse mõju, millega jäetakse rahuldamata Saksamaa valitsuse esitatud tühistamishagi, kuna kodukorra artikli 107 lõike 3 kohaselt muutub see meede alates lõpliku kohtuotsuse kuulutamisest automaatselt kehtetuks. Kui Üldkohus peaks vaidlustatud otsuse tühistama, oleks komisjonil ELTL artikli 266 kohaselt kohustus võtta meetmeid selle tühistava kohtuotsuse täitmiseks, järgides selle kohtuotsuse põhistusi. Eeldades, et komisjon jätab Saksamaa valitsuse taotluse piirnormid säilitada uuesti rahuldamata, sealjuures näiteks uutele põhistustele tuginedes, ei takistaks meede, mis on kodukorra artikli 107 lõike 3 kohaselt kehtetuks muutunud, kohtuotsuse sellist tagajärge. Kui komisjon peaks aga kohtuotsuse põhistuste järgimiseks piirnormide säilitamise taotluse rahuldama, oleks taotletud ajutiste meetmete kohaldamine just sobivaim viis, et juba praegu tagada selliselt täitmisele kuuluva tulevase tühistava kohtuotsuse kasulik mõju.

36 Sellistel asjaoludel ei saa komisjon tulemuslikult väita, et taotletav ajutine meede läheb kaugemale kui see, mida Üldkohus saaks tulevases tühistavas kohtuotsuses ette näha. Seoses sellega piisab, kui käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse vastuvõetavuse analüüsi seisukohalt nentida, et Saksamaa valitsus osutas asjakohasel viisil (vt Euroopa Kohtu 28. jaanuari 1986. aasta otsus kohtuasjas 169/84: Cofaz jt *vs*. komisjon, EKL 1968, lk 391, punkt 28), et komisjonile teatavaks tehtud siseriiklikud piirnormid tagavad nende säilitamise kaudu laste tervise kaitse kõrgema taseme kui kaitse, mis tuleneb uue mänguasjade direktiiviga rakendatavatest piirnormidest, taotletud ajutise meetme kohaldamisest keeldumine ajavahemikul 21. juulist 2013 kuni sisulise kohtuotsuse tegemiseni seaks tõsiselt ja korvamatult ohtu laste tervise ning huvi, mille kaitset taotletakse – nimelt rahvatervis – on keskse tähtsusega.

37 Selline Saksamaa valitsuse selgitus võimaldab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul temale esitatud taotluse vastuvõetavuse analüüsimisel piisava kindlusega eeldada, et komisjon peaks tühistavast kohtuotsusest tulenevate kohustuste täitmiseks vaidlusaluse piirnormide säilitamise taotluse rahuldama. Taotletav ajutine meede oleks sama ulatusega kui meetmed, mille komisjon peaks suure tõenäosusega sellise kohtuotsuse rakendamiseks võtma.

38 Selles osas tuleb käesolevat juhtumit eristada juhtumist, mis oli kõne all kohtuasjas, milles anti Milieudefensie määrus ning mille ese oli erandi tegemise luba, millega komisjon vabastas liikmesriigi teatud õhukvaliteedi piirnormide järgimise kohustusest. Komisjon jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata keskkonnakaitseorganisatsiooni taotluse selle loa suhtes „sisemise kontrolli" läbiviimiseks. Hagejaks olnud organisatsioon esitas tühistamishagi selle läbi vaatamata jätmise otsuse peale, mitte selle erandi tegemise loa enda peale. Lisaks esitas ta ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles palus eelkõige teha komisjonile ettekirjutus kohustada asjaomast liikmesriiki viivitamata piirnorme järgima. Milieudefensie määruse punktides 37–41 tunnistati ajutiste meetmete kohaldamise taotlus vastuvõetamatuks põhjendusel, et taotletavate ajutiste meetmete kohaldamine oleks tegelikult toonud kaasa selle, et komisjon oleks sunnitud erandi tühistama, samas kui kohtuotsus, millega tühistatakse läbi vaatamata jätmise otsus, kohustaks ilma, et see mõjutaks selle tulemust, üksnes algatama ja viima läbi selle kontrolli, millest algselt keelduti, seda enam, et pooled ei soovinud sellist tulemust, vaid vaidlus nende vahel puudutas üksnes vastuvõetavuse küsimust. Seega ei oleks selle kohtuotsuse tulemusel erandit mingil viisil tingimata tühistatud, mistõttu taotletud ajutise meetme kohaldamine oleks läinud kaugemale kui meetmed, mille komisjon oleks pidanud ELTL artikli 266 alusel tühistava kohtuotsuse järgimiseks võtma (vt sarnase seisukoha kohta seoses riigiabi käsitleva liidu õigusega eespool viidatud kohtumäärus CIRFS jt *vs*. komisjon, punktid 20–23).

39 Kõigest eelnevast johtub, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tuleb tunnistada vastuvõetavaks, kuid üksnes osas, mis puudutab teise võimalusena esitatud nõudeid. Nimelt nähtub ELTL artikli 114 lõigete 4 ja 6 koostoimest, et üksnes komisjonil on pädevus rahuldada liikmesriikide poolt talle

saadetud õigusnormide säilitamise taotlusi, samas kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on põhimõtteliselt õigus üksnes nõuda, et asjaomane institutsioon võtaks kindlaksmääratud meetmed või hoiduks nende võtmisest.

Fumus boni iuris

40 Kohtupraktikast nähtub, et *fumus boni iuris*'ega seotud tingimus on täidetud siis, kui põhimenetluses lahendatava hagi põhjendamiseks hageja esitatud väidetest vähemalt üks on esmapilgul kaalukas ega ole igatahes selgelt põhjendamatu. Selleks piisab, kui see väide osutab niisuguse keerulise ja tundliku küsimuse olemasolule, mida ei saa kohe tähtsusetuse tõttu tagasi lükata, vaid mis väärib süvendatud käsitlemist, mida saab teha vaid asja sisuliseks arutamiseks pädev kohus, või isegi kui poolte esitatud argumentidest nähtub, et põhimenetluses esineb oluline õiguslik vastuolu, mis ei ole kohe lahendatav (vt selle kohta eespool viidatud määrus Westfälische Drahtindustrie jt *vs*. komisjon, punkt 54, ja Üldkohtu presidendi 19. septembri 2012. aasta määrus kohtuasjas T-52/12 R: Kreeka *vs*. komisjon, punkt 13 ning seal viidatud kohtupraktika).

Ajutine luba plii ja baariumi piirnormide säilitamiseks

41 Saksamaa valitsuse sõnul rikub vaidlustatud otsus ELTL artiklit 114, kuna komisjon kinnitas Saksamaa valitsuse poolt teada antud plii ja baariumi piirnorme käsitlevad siseriiklikud õigusnormid tähtajaga, mis lõppeb hiljemalt 21. juulil 2013. ELTL artikli 114 lõike 6 esimese lõiguga ei ole sellist ajalist piirangut ette nähtud, nii et komisjonil oli võimalus kas normid kinnitada või need tagasi lükata. Tähtaeg, mille jooksul ta peab otsuse langetama, piirneb sõnaselgelt kuue kuuga. Selle õigusnormi sõnastus ei võimalda tal kehtestada ajutisi piiranguid, *a fortiori* sellist järsku piirangut, nagu ta kehtestas käesoleval juhul, mis jätab tema talitustele võimaluse ühtlustamismeetme võimalikke kohandusi edasi uurida.

42 Saksamaa valitsus lisab, et ELTL artikli 114 lõike 6 esimese lõigu ülesehitus ise juba räägib vastu võimalusele, et komisjon võiks selle alusel vastu võetud otsusele lisada ajalise piirangu. Esiteks kehtestatakse selle lõike 6 teise lõiguga eeldus, et kui komisjon eelmises lõikes ette nähtud kuuekuulise ajavahemiku jooksul otsust ei tee, loetakse normid kinnitatuks. Teiseks saab nimetatud lõike 6 kolmanda lõigu kohaselt komisjon seda esialgset tähtaega kuue kuu võrra pikendada üksnes erandjuhul. Kolmandaks, kui komisjon kinnitab teada antud siseriiklikud õigusnormid, on tal ELTL artikli 114 lõike 7 alusel kohustus viivitamata uurida, kas teha ettepanek ühtlustamismeetmete kohandamiseks. Selle sätte eesmärk on tagada, et siseriiklike õigusnormide säilitamise menetluse aeglus ei kahjustaks taotlejast liikmesriiki. Komisjonil on seega pärast õigusnormide kinnitamist sõnaselge kohustus uurida meetme võimaliku kohandamise võimalust ja ulatust.

43 Komisjon väidab vastu, et Saksamaa valitsuse argumentatsioon eirab ELTL artikliga 114 rakendatud süsteemi. Nimelt kujutab rangemate siseriiklike õigusnormide lubamine endast just erandit ühtlustamismeetmest. Ilma et ta oleks erandile tuginenud, sidus ta omapoolse kinnituse ajalise piiranguga üksnes selleks, et luua ühtlustamismeetmega kooskõlas olev olukord, kinnitades samas piiratud ajavahemikuks kõrgema kaitsetaseme. Ajaline piirang võimaldab kiirelt menetluse lõpetada ning vältida võimalikku teise menetluse algatamist ELTL artikli 114 lõike 4 alusel. Komisjon jõudis sellise lahenduseni, kuna Saksamaa Liitvabariik oli juba väga varakult väljendanud arvamust, et ta ei nõustu komisjoni poolt valitud lähenemisviisiga, hoolimata tõigast, et viimane oli juba astunud samme piirnormide kohandamiseks vastavalt kõige viimastele teaduslikult põhjendatud teadmistele. Seega näis kõige arukam piirata luba ajaliselt, kuna see oli ainus viis, kuidas tagada, et siseturul turustatavates mänguasjades sisalduvate kõnealuste ainete suhtes kohaldatakse igal ajal ühtseid eeskirju.

44 Komisjon väidab, et ELTL artikli 114 lõikes 6 ettenähtud menetluse lõpetamiseni kõigi selliste meetmete seiskamine, mille eesmärk on kehtestada liidu tasandil rangemad õigusnormid, oleks vastuolus uue mänguasjade direktiiviga järgitava kaitse-eesmärgiga ning tähtsusega, mida liidu õigus

tervisekaitsele omistab. Selline tulem oleks ilmselgelt absurdne. Oma lubadele ajaliste piirangute seadmine annab seevastu komisjonile võimaluse leida vajaduse korral paindlikumad lahendused, mis tõkestavad võimalikult vähesel määral siseturu toimimist ja liidu õiguse ühetaolist kohaldamist. Selline lahendus lubab tal samaaegselt arvestada ka liikmesriikide õigustatud vajadustega.

45 Sellega seoses leiab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik kõigepealt, et komisjon tunnustas sõnaselgelt vaidlustatud otsuse punktis 54, et uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud plii migratsiooni piirnormid ei taga lastele piisavat kaitsetaset, mis on just see, mis tingis kõnealuste piirnormide uuesti läbivaatamise menetluse algatamise. Just sel põhjusel leidis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 55, et plii kohta teatavaks tehtud siseriiklikud normid on inimeste tervise kaitse oluliste vajaduste seisukohalt õigustatud. Sama kehtib ka baariumi suhtes: komisjon tunnistas vaidlustatud otsuse punktis 48 sõnaselgelt ka, et Saksamaa valitsuse poolt soovitatud väärtused tagavad tõepoolest laste tervise kaitse kõrgema taseme. Sel põhjendusel otsustas komisjon vaidlustatud otsuse punktis 51, et baariumi kohta teatavaks tehtud siseriiklikud õigusnormid on inimeste tervise kaitse oluliste vajaduste seisukohalt õigustatud.

46 Lõpuks olgu lisatud, et komisjon märkis vaidlustatud otsuse punktis 94, et Saksamaa Liitvabariigi poolt plii ja baariumi kohta teatavaks tehtud siseriiklikud õigusnormid ei kujuta endast suvalise diskrimineerimise vahendit, liikmesriikidevahelisele kaubanduse varjatud piirangut ega ebaproportsionaalset takistust siseturu toimimisele. Komisjon järeldas sellest, et tal on põhjust tunnistada, et need meetmed võib „teatava ajalise piiranguga” kinnitada.

47 Nagu komisjon kinnitas, on selge, et plii ja baariumi osas olid kõik ELTL artikli 114 lõigete 4 ja 6 kohaldamise tingimused täidetud. Lisaks tunnistas ta, et nõustub Saksamaa Liitvabariigiga asjaolu osas, et kui ELTL artikli 114 lõigetes 4 ja 6 ette nähtud tingimused on täidetud, tuleb õigusnormid heaks kiita. Siiski märkis ta, et nende tingimuste seas esineb ka tingimus, et siseriiklikud õigusnormid peavad olema vajalikud – nagu see käesoleval juhul kuni uuest mänguasjade direktiivist tulenevate piirnormide vastuvõtmiseni ka on. Pärast seda tähtaega ei ole siseriiklikud õigusnormid enam vajalikud. Selline olukord toetab sellise ajalise piirangu kohaldamist, millega komisjon heakskiidu sidus.

48 Mis puudutab uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud piirmäärade uuesti läbivaatamist, siis täpsustas komisjon ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta esitatud märkustes, et ta teavitas 3. jaanuaril 2013 Maailma Kaubandusorganisatsiooni määruse eelnõust, millega muudetakse nimetatud direktiivi ja kohandatakse baariumi suhtes kohaldatavaid piirnorme. Peale eelnõust teavitamist tuleb tal oodata 60 päeva ehk 4. märtsini 2013, enne kui ta võib nimetatud eelnõu vastu võtta. Selle tähtaja möödumisel ning pärast võimalike märkuste arvessevõtmist võib ta kõnealuse eelnõu esitada regulatiivkomiteele – see on see, mida „ta kavatses teha” pärast kirjalikku menetlust 2013. aasta märtsis. „Kui regulatiivkomitee kinnitab eelnõu kvalifitseeritud häälteenamusega”, hakkab kulgema kolmekuuline tähtaeg, mille jooksul võivad Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu vastuväiteid esitada. „Kui nad neid ei esita”, võib komisjon eelnõu vastu võtta. Seega saavad uued baariumi piirnormid jõustuda 2013. aasta juulis.

49 Nagu sellest selgitusest hõlpsalt aru võib saada, sõltub komisjoni poolt kavandatud uute baariumi migratsiooni piirnormide jõustumine mitmetest ettenägematutest asjaoludest. Sidudes antud heakskiidu range tähtajaga, „[mis kestab] kuni 21. juulini 2013” – nagu komisjon seda vaidlustatud otsuse artiklis 1 tegi, tekitas komisjon esmalt riski, et Saksamaa Liitvabariik peab oma siseriiklikest eeskirjadest kuni uute migratsiooni piirnormide võimaliku jõustumiseni loobuma, samas kui need eeskirjad tagavad vaieldamatult kõrgema kaitsetaseme kui uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud praegused väärtused ning nimetatud eeskirjade säilitamine on sellest tulenevalt inimeste tervise kaitse oluliste vajaduste seisukohalt õigustatud. Seetõttu ei näi Saksamaa valitsuse argumentatsioon – mille kohaselt ei kujuta sellise tähtaja kehtestamine „säilitamist” ELTL artikli 114 lõike 4 tähenduses ja eirab ELTL artikli 114 lõigetega 4–7 rakendatud tähtaegade ja kohustusliku kinnitamise süsteemi – *prima facie* olevat alusetu.

50 See kehtib *a fortiori* ka kohandamise suhtes, mida komisjon kavatseb pliile kohaldatavate piirnormide osas läbi viia. Nimelt lähtub komisjon ka ise põhimõttest, et uued piirnormid saab vastu võtta kõige varem 2014. aasta jaanuaris, mis tähendab, et see toimub igal juhul pärast selle range tähtaja möödumist, millega ta õigusnormidele antud heakskiidu sidus ja mis lõppeb 21. juulil 2013.

51 Seega tuleb sedastada argumendid, mis Saksamaa valitsus esitas seoses plii ja baariumi suhtes kohaldatavate piirnormide ajaliselt piiratud kinnitamisega, on tõsiseltvõetavad ja tõstatavad küsimusi, mis esmapilgul väärivad süvendatud käsitlemist, mida saab teha vaid asja sisuliseks arutamiseks pädev kohus. Seoses sellega on ajutiste meetmete kohaldamise taotlusel seega *fumus boni iuris*.

52 Olgu juba ka märgitud, et olukorras, kus ajutiste meetmete kohaldamise taotlus selles küsimuses rahuldatakse, võib komisjon, kui ta leiab, et asjaolude muutumise korral on õigustatud ajutise meetme muutmine või tühistamine, iga hetk kodukorra artikli 108 alusel selleks taotluse esitada, nagu näiteks juhul, kui plii või baariumi või nende mõlema aine suhtes kohaldatavate piirnormide kohandamine peaks vahepealsel ajal läbi viidama.

Selle taotluse tagasilükkamine, milles paluti kinnitada antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormid

53 Saksamaa valitsuse sõnul rikub vaidlustatud otsus ELTL artikli 114 lõikeid 4 ja 6, kuna komisjon jättis asjakohase hindamiskriteeriumi arvesse võtmata, kui ta heitis antimoni, arseeni ja elavhõbeda suhtes kohaldatavate siseriiklike õigusnormide tagasi lükkamise põhjendamiseks Saksamaa valitsusele ette, et viimane ei tõendanud, et uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud migratsiooni piirnormid ei paku piisavat kaitsetaset või et neil on tõenäoliselt tervisele kahjulik toime. Nimelt, nagu nähtub Euroopa Kohtu 20. märtsi 2003. aasta otsusest kohtuasjas Taani *vs.* komisjon: C-3/00 (EKL 2003, lk I-2643, punktid 63 ja 64), võib liikmesriik siseriiklike õigusnormide säilitamise põhjendamiseks tugineda asjaolule, et ta hindab ohtu rahvatervisele erinevalt sellest, mis seisukohal oli liidu seadusandja kõnealuses ühtlustamismeetmes. Sellisel juhul peab taotlejast liikmesriik üksnes tõendama, et tema siseriiklikud eeskirjad tagavad kõrgema rahvatervise kaitse taseme kui see, mis on ette nähtud liidu õiguse ühtlustamismeetmega, ning need õigusnormid ei lähe kaugemale, kui on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik.

54 Vastupidi sellele, mida kinnitab komisjon, täitis Saksamaa valitsus kõik oma tõendamiskohustused. Siseriiklikke piirnorme, mis on identsed varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punktis 3 ette nähtud piirnormidega, ja uue mänguasjade direktiivi II lisa III osa punktis 13 ette nähtud piirnorme on võimalik võrrelda alles pärast ümberarvestamist, kuna esimesed on väljendatud biosaadavuse kaudu, samas kui teised on väljendatud migratsiooni piirnormide kaudu. Saksamaa valitsus arvestas migratsiooni piirnormid ümber EN 71-3 standardi alusel (vt eespool punkt 6), seejärel võrdles ta biosaadavuse piirnorme uues mänguasjade direktiivis kolme mänguasjade konsistentsi osas lubatud maksimaalsete migratsiooni piirnormide täielikuks ärakasutamiseks varasema mänguasjade direktiivi piirnormidega (olenemata mänguasjade konsistentsist). Pärast sellist ümberarvestamist on teada antud siseriiklikes õigusnormides ette nähtud migratsiooni piirnormid madalamad kui need, mis on ette nähtud uues mänguasjade direktiivis. Kõnealuste ainete puhul on seega viimati nimetatud direktiiviga lubatud migratsioon kõrgem kui see, mis on lubatud nimetatud siseriikike õigusnormidega, mis toob aga kaasa selle, et lastel on kahjulike ainetega suurem kokkupuude. See tõendab, et nende samade siseriiklike õigusnormidega tagatakse kõrgem kaitse kui see, mis tuleneb uue mänguasjade direktiivi kohaldamisest, nagu seda kinnitab ka järgnev tabel:

Element	Biosaadavuse piirnorm Saksa siseriikliku õiguse alusel (mis vastab varasemale mänguasjade direktiivile)	Biosaadavuse piirnorm uue mänguasjade direktiivi alusel		
	µg/päevas, olenemata mänguasjamaterjali konsistentsist	µg/päevas kuivas, hapras, pulbrilaadses või elastses mänguasjamaterjalis	µg/päevas vedelas või kleepuvas mänguasjamaterjalis	µg/päevas mahakraabitud mänguasjamaterjalis
Antimon	0,2	4,5	4,5	4,5
Arseen	0,1	0,38	0,36	0,38
Elavhõbe	0,5	0,75	0,76	0,76

55 Saksamaa valitsuse sõnul tõendab see, et iga aine ja iga konsistentsi puhul on varasema mänguasjade direktiiviga ette nähtud biosaadavuse piirnormid madalamad kui uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud piirnormid. Seetõttu nähtub juba iga üksiku konsistentsi analüüsimise puhul, et teada antud siseriiklikud õigusnormid tagavad laste tervise kõrgema kaitse taseme kui uue mänguasjade direktiivi nõuded. Sellist järeldust tugevdaks veelgi see, kui iga aine puhul teostataks igakülgne analüüs, liites pärast ümberarvestamist kõigi kolme mänguasjade materjali konsistentsi puhul biosaadavuse piirnormid, mis on ette nähtud uue mänguasjade direktiiviga.

56 Komisjon leiab seevastu, et teada antud siseriiklikud õigusnormid (ja varasema mänguasjade direktiiviga ette nähtud piirmäärad, millel need siseriiklikud normid põhinevad) ei kaitse tervist tõhusamalt kui uue mänguasjade direktiivi sätted ning pigem tagavad Saksamaa õigusnormid enamikel juhtudel just nõrgema kaitse antimoni, arseeni ja elavhõbeda vastu, nagu seda tõendab alljärgnev tabel, milles uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud migratsiooni piirnorme on võrreldud Saksamaa valitsuse poolt teada antud meetmetega ning kus arvud osutavad milligrammides iga aine puhul maksimaalsele lubatud kogusele, mis võib ühe kilogrammi mänguasjamaterjali kohta eralduda („migreeruda”):

Element	Uus mänguasjade direktiiv Migratsioon mänguasjamaterjalidest, mg/kg			Meetmed, millest on teavitatud ja milles migratsioon on väljendatud mg/kg-vormis EN 71-3
	Vedel või kleepuv materjal	Kuiv, habras, pulbrilaadne või elastne materjal	Mahakraabitud materjal	
Antimon	11,3	45	560	60
Arseen	0,9	3,8	47	25
Elavhõbe	1,9	7,5	94	60

57 Komisjoni sõnul nähtub sellest tabelist selgelt, et vedelate ja kuivade materjalide puhul on Saksamaa valitsuse poolt teada antud väärtused kõrgemad kui uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud piirnormid. Teada antud piirnormid on madalamad üksnes mahakraabitud materjalide puhul, mis on aga üldjuhul raskemini kättesaadavad, just seetõttu, et need tuleb kõigepealt maha kraapida.

58 Komisjon ei nõustu selle võrdlusega, mille Saksamaa valitsus komisjonile esitatud tabelis tegi (vt eespool punkt 54). Nimelt osutab teine tulp kavandatavale biosaadavusele kui Saksamaa siseriiklike õigusnormidega (ja varasema mänguasjade direktiiviga) taotletavale eesmärgile, samas kui parempoolsemad kolm tulpa näitavad tegelikkuses tänu uuele mänguasjade direktiivile oodatavat biosaadavust, mis tähendab, et need võtavad arvesse organismi imenduvat mänguasjamaterjali kogust. Selleks, et see võrdlus oleks tõene, tuleks varasema mänguasjade direktiivi puhul arvutada välja tegelikkuses oodatav biosaadavus ja seda kõigi kolme mänguasjamaterjali konsistentsi puhul. Selleks tuleks korrutada antud aine migratsiooni piirnorm – see tähendab selle aine maksimaalne kogus, mille eraldumine mänguasjamaterjali kg kohta on lubatav – mängiva lapse poolt allaneelatava materjalikogusega: 100 mg kuiva materjali (ja teiste) puhul, 400 mg voolimissavi, näpuvärvide ja vedelate materjalide (ja teiste) puhul ning 8 mg mahakraabitavate materjalide puhul. Seda tulemit kajastab järgmine tabel:

Element	Varasem mänguasjade direktiiv				Uus mänguasjade direktiiv		
	Eesmärgiks seatud biosaadavus (µg/päevas)	EN 71-3 alusel tegelikkuses oodatav biosaadavus (µg/päevas) järgmiste materjalide puhul			Uue mänguasjade direktiivi alusel oodatav biosaadavus (µg/päevas) järgmiste materjalide puhul		
		Kuiv materjal 100 mg	Voolimissavi ja näpuvärvid 400 mg	Mahakraabitav materjal 8 mg	Kuiv materjal 100 mg	Vedel materjal 400 mg	Mahakraabitav materjal 8 mg
Antimon	0,2	6	24	0,5	4,5	4,5	4,5
Arseen	0,1	2,5	10	0,2	0,4	0.36	0,38
Elavhõbe	0,5	2,5	10	0,5	0,75	0,76	0,76

59 Selline võrdlus näitab, et antimoni, arseeni ja elavhõbeda osas on uus mänguasjade direktiiv – välja arvatud mahakraabitava materjali puhul – üldiselt palju rangem kui õigusnormid, mille säilitamiseks Saksamaa Liitvabariik luba taotleb. Seega ei taotle teada antud õigusnormid tervisekaitse eesmärki, mistõttu puudub põhimenetluses ELTL artikli 114 lõikega 4 nõutav peamine tegur, nimelt meetme vajalikkus.

60 Sellega seoses peab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik sedastama, et Saksamaa valitsuse ja komisjoni vaheline vaidlus mänguasjades esinevate antimoni, arseeni ja elavhõbeda „õigete" piirnormide üle tõstatab väga tehnilised küsimused. Eelkõige kehtib see migratsiooni ja biosaadavuse piirnormide ümberarvestamise kohta.

61 Selle ümberarvestamisega seoses väidab Saksamaa valitsus, et asjakohased ei ole „tegelikkuses oodatavad biosaadavuse piirnormid", mille komisjon sai, korrutades EN 71-3 standardile vastavad migratsiooni piirnormid hinnanguliste organismi imendumise kogustega, nimelt 100 mg, 400 mg ja 8 mg. Esimesel vaatlusel ei ole see vastuväide alusetu, kuna Saksamaa valitsus märgib, et EN 71-3 standardi migratsiooni piirnormid töötati välja eeldusel, et organismi imenduv päevane mänguasjamaterjali kogus on ainult 8 mg, ning varasema mänguasjade direktiiviga (ning sellel põhinevate siseriiklike õigusnormidega) on juba esiteks kohaldatavad biosaadavuse piirnormid kehtestatud ning teiseks on määratletud mänguasjade kasutamisest tingitud päevane maksimaalne biosaadavus, mida on keelatud ületada. Kuna Saksamaa valitsus lisab, et komisjoni poolt kindlaks määratud „tegelikkuses oodatavad biosaadavuse piirnormid" ei ole tõesed seetõttu, et selliselt arvutatud väärtused on palju kõrgemad kui need, mis üldse varasema mänguasjade direktiiviga lubatud on, mistõttu on eeldus, millele komisjon oma ümberarvestamisel tugines, vastuolus juba nimetatud direktiivide sätete endiga, siis seda enam näib, et esmapilgul ei ole see väide ka asjakohatu.

62 Lisaks tunnistab ka komisjon ise, et isegi tema enda ümberarvutamismeetodi kohaselt on teada antud siseriiklikud piirnormid mahakraabitud materjalide puhul madalamad kui need, mis on kehtestatud uue mänguasjade direktiiviga, kuna mahakraabitav materjal on seetõttu, et see tuleb kõigepealt maha kraapida, siiski lastele palju raskemini kättesaadav. Kui komisjonile selle kohta küsimusi esitati, tõi ta mahakraabitud materjalide näitena välja pinnakatted (värvid, lakid), plastmassmaterjalid ja sellised muud materjalid, nagu nahk, papp, puit ja taolised tekstiilid nagu karusriie, kuid ka klaas või teras. Ta täpsustas, et mängides on just laps ise see, kes mänguasja närides selle oma hammastega maha kraabib, seda imeb ja lakub ning võib mahakraabitud materjali nii alla neelata. Ent sellised selgitused ei võimalda esmapilgul kindlaks teha, miks mahakraabitavast materjalist mänguasjad – ehk sellised palju kasutatud mänguasjad, mis on lasteaedades, sõimedes ja paljulapselistes peredes – on raskemini kättesaadavad kui materjali muu konsistentsiga mänguasjad, ega ka seda, miks nendest tulenev sanitaarrisk tühine on. Igal juhul ei esitanud komisjon ühtegi numbrilist näitajat, mis kajastaks selliste mänguasjade nappuse määra. Seetõttu ei ole seoses mahakraabitava mänguasjamaterjaliga võimalik mingil juhul kinnitada, et teada antud siseriiklikud õigusnormid ei taga tervisekaitset ELTL artikli 114 lõike 4 tähenduses.

63 Kuigi komisjon väidab veel, et õigusnormid, mille Saksamaa valitsus palub kinnitada, tuginevad peaaegu 30 aasta tagustel meetoditel, siis piisab, kui märkida, et uues mänguasjade direktiivis lubab seadusandja ise sõnaselgelt, et nendel meetoditel põhinevad piirnormid jäävad kehtima kuni 20. juulini 2013. Siseriiklikud piirnormid, millele komisjon baariumi ja plii osas vaidlustatud otsuses ajutise loa andis, põhinevad samuti nendel meetoditel. Komisjonil ei ole seega *prima facie* alust väita, et varasema mänguasjade direktiiviga kehtestatud piirnormide kord on täielikult vananenud, teaduslikult aegunud ja seega ilmselgelt sobimatu.

64 Paika ei pea ka komisjoni argument, mis põhineb asjaolul, et ükski teine liikmesriik ei ole uute piirnormide kohta vähimatki kõhklust väljendanud. Nimelt on liikmesriigil täiesti võimalik, eelkõige tervishoiusektoris, hinnata teatud ainete poolt rahvastikule põhjustatavat ohtu erinevalt sellest, mis seisukohal oli liidu seadusandja ühtlustamismeetme väljatöötamisel, mis lubab omakorda sellel liikmesriigil jätta kehtima jõus olevad siseriiklikud meetmed, kui ta suudab tõendada, et need kaitsevad rahvatervist paremini kui kõnealune ühtlustamismeede ning need ei lähe kaugemale, kui selle eesmärgi saavutamiseks vajalik (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Taani *vs.* komisjon, punktid 63 ja 64).

65 Seega tuleb järeldada, et argumendid, mis Saksamaa valitsus seoses antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormide tagasilükkamisega esitas, tõstatavad keerulisi küsimusi, mida ei saa kohe asjassepuutumatuse tõttu tagasi lükata, vaid need väärivad süvendatud käsitlemist, mida tuleb teha põhimenetluses, ning vajaduse korral kodukorra artikli 65 punkti d kohaselt peale ekspertidega konsulteerimist.

66 Lõpuks on oluline rõhutada, et komisjon ei analüüsinud vaidlustatud otsuses küsimust, kas tegemist võib või ei või olla suvalise diskrimineerimisega, liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piiranguga või takistusega siseturu toimimisele. Siiski tunnistas ka komisjon ise selles otsuses – nagu Saksamaa valitsus õigesti märkis –, et Saksamaa siseriiklikke pliid, baariumi, nitrosoamiinide ja nitroositavaid aineid käsitlevaid õigusnorme kohaldatakse vahet tegemata kõigi toodete suhtes ja see ei too endaga kaasa diskrimineerimist, liikmesriikidevahelise kaubanduse piirangut ega takistust siseturu toimimisele. Ei esine ühtegi põhjust, miks olukord peaks antimoni, arseeni ja elavhõbedaga seoses vastupidine olema, kui teada antud siseriiklikud õigusnormid on selles osas identsed.

67 Seega on *fumus boni iuris* tingimus täidetud ka antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormide kinnitamata jätmise osas.

Kiireloomulisus

68 Olgu meenutatud, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk on tagada tulevikus tehtava lõpliku otsuse täielik toime, vältimaks lünka liidu kohtu tagatavas õiguskaitses (Euroopa Kohtu presidendi 3. mai 1996. aasta määrus kohtuasjas C-399/95 R: Saksamaa *vs*. komisjon, EKL 1996, lk I-2441, punkt 46). Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust hinnata selle järgi, kas ajutine meede on vajalik selleks, et hoida ära esialgset õiguskaitset taotleval poolel tõsise ja korvamatu kahju tekkimine (Euroopa Kohtu presidendi 18. novembri 1999. aasta määrus kohtuasjas C-329/99 P(R): Pfizer Animal Health *vs*. nõukogu, EKL 1999, lk I-8343, punkt 94). Pool, kes väidab, et selline kahju võib tekkida, peab tõendama, et selle tekkimist saab piisava tõenäosusega ette näha (vt selle kohta Euroopa Kohtu 29. juuni 1993. aasta määrus kohtuasjad C-280/93 R: Saksamaa *vs*. nõukogu, EKL 1993, lk I-3667, punkt 34, ja Euroopa Kohtu presidendi 17. juuli 2001. aasta määrus kohtuasjas C-180/01 P-R: komisjon *vs*. NALOO, EKL 2001, lk I-5737, punkt 53).

69 Käesoleval juhul väidab Saksamaa Liitvabariik, et taotletud ajutiste meetmete kohaldamata jätmise korral võib tal tekkida ajavahemikus 20. juulist 2013 kuni Üldkohtu sisulise otsuse tegemiseni tõsine ja korvamatu kahju. Rikutavaks õigushüveks on laste tervis, kuna lapsed on ohustatud seeläbi, et nad puutuvad kokku mänguasjadega, mis ei ole toodetud vastavalt piirnormidele, mis on ette nähtud teada antud siseriiklikes õigusnormides, mis pakuvad kõrgemat kaitsetaset kui see, mis on tagatud uue mänguasjade direktiiviga. Kahju on tõsine, kuna tervis on juba iseenesest eriti oluline väärtus ja kuna lapsed, kes on tarbijatest kõige tundlikumad, ei oska ise hinnata ohte, millega nad kokku puutuvad. Kui õnnetus on juba toimunud, on kahju korvamatu, kuna tervisekahjustused on oma olemusest tulenevalt pöördumatute tagajärgedega.

70 Komisjon väidab sisuliselt vastu, et isegi kui varasema mänguasjade direktiiviga ette nähtud piirnormid toovad kaasa kõrgema kaitsetaseme, ei tähenda see, et uue mänguasja direktiivi sätted põhjustavad alates 20. juulist 2013 tõsist ja korvamatut kahju. Lisaks ei saa Saksamaa Liitvabariik *fumus boni iuris*'e puudumisel kiireloomulisusele tugineda.

71 Sellega seoses olgu märgitud, et käesolev kohtuasi puudutab nende laste tervise kaitset, kes võivad puutuda kokku teatud raskemetalle sisaldavate mänguasjadega. Mis puudutab käesoleval hetkel mänguasjades nende ainete esinemise piirnormide kehtestamist, siis on ELTL artikli 114 lõikes 4 nähtud ette võimalus säilitada siseriiklikud õigusnormid ELTL artiklis 36 märgitud oluliste vajaduste tõttu, nimelt kui need on õigustatud muu hulgas inimeste tervise kaitsega seotud vajadustest tulenevalt. Vastavalt ELTL artikli 191 lõigetele 1 ja 2, mille eesmärk on samuti inimese tervise kaitsmine, peab poliitika elluviimine selles valdkonnas rajanema eelkõige ettevaatuspõhimõttel.

72 Ettevaatuspõhimõte on liidu õiguse üldpõhimõte, mille alusel võivad liidu institutsioonid inimeste tervist puudutavate ohtude olemasolu või ulatusega seotud kahtluste korral võtta kaitsemeetmeid, ilma et nad ootaksid ära, et nende ohtude tegelikkus ja tõsidus oleks täielikult avaldunud (vt Üldkohtu ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku 28. septembri 2007. aasta määrus kohtuasjas T-257/07 R: Prantsusmaa *vs*. komisjon, EKL 2007, lk I-4153, punktid 60 ja 61 ning seal viidatud kohtupraktika). Samuti peavad nad võtma sobivad meetmed, et ennetada konkreetsest kaubast tulenevaid teatud võimalikke riske rahvatervisele, kuid samas võivad nad piirduda üksnes sellega, et esitavad sellised tõsiseltvõetavad ja määrava tähtsusega andmed, mis teaduslikku ebakindlust kõrvaldamata võimaldavad mõistlikult kahelda selle kauba ohutuses (Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus kohtuasjas T-539/10: Acino *vs*. komisjon, punktid 63 ja 66).

73 Ent ka ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peab arvestama kaalutlustega, mis tuginevad ettevaatuspõhimõttele ja on seotud võimaliku terviseriski tegelikkuse või tõsidusega, kui ta lahendab küsimust, kas kõnealuse õigusakti puhul on piisavalt tõenäoline, et see põhjustab tervisele tõsist ja korvamatut kahju. Eelkõige ei saa ta sellist kahju kui puhtteoreetilist kahju jätta tähelepanuta üksnes põhjendusel, et võimalik oht tervisele on teaduslikult tõestamata.

74 Käesoleval juhul tuleb kiireloomulisuse analüüsimiseks kõigepealt võtta arvesse asjaolu, et Saksamaa valitsus tõendas *fumus boni iuris*'e olemasolu.

75 Mis puudutab seejärel baariumi ja plii piirnorme, siis tunnistas ka komisjon ise vaidlustatud otsuses, et teada antud siseriiklikud õigusnormid on õigustatud tervisekaitse oluliste vajaduste tõttu; seega lubas ta need säilitada. Sellest tuleneb, et Saksamaa valitsus, kellel oli õigus hinnata ohtu rahvatervisele erinevalt sellest, millisel seisukohal oli liidu seadusandja uues mänguasjade direktiivis (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Taani *vs*. komisjon, punktid 63 ja 64), tõendas õiguslikult piisavalt, et siseriiklikud õigusnormid tagavad esmapilgul parema rahvatervise kaitse kui uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud nõuded ja et need ei lähe kaugemale, kui on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik.

76 Kuna teada antud siseriiklikud õigusnormid tagavad baariumi ja plii puhul *prima facie* kõrgema kaitsetaseme, kui tagab uus mänguasjade direktiiv, siis võib järeldada, et kui keelduda sellise kaitsetaseme võimaldamisest laste puhul, kelle kaitset nende normidega taotletakse, siis ähvardavad neid ohud, mis võivad nende tervist tõsiselt ja korvamatult kahjustada. Kuivõrd komisjon väidab vastu, et uus mänguasjade direktiiv tagab juba kõrgema kaitsetaseme, nii et nende kahe taseme vahelise erinevuse tõttu tekkiv kahju ei ole ei tõsine ega korvamatu, siis seab ta kahtluse alla siseriikliku kaitsetaseme iseloomu ja ulatuse, kuigi ta tunnistas ka ise, et kõnealused siseriiklikud õigusnormid on „rahvatervise oluliste vajaduste tõttu" põhjendatud. Igal juhul on selline iseenesest vastuoluline argumentatsioon tervishoiupoliitika „taasriigistamise" – põhimõte, mida on tunnustatud ELTL artikli 114 lõikes 4 – kontekstis kohatu.

77 Lisaks on seoses ettevaatuspõhimõttega oluline kvalifitseerida tõsiseks ja korvamatuks tervisekahju, mille võib põhjustada kokkupuude selliste raskemetallidega nagu baarium ja plii, *a fortiori* just seetõttu, et riskigrupp, keda kaitsta tuleb, on mänguasju käsitsevad lapsed. Seega tuleb nõustuda Saksamaa valitsuse poolt kiireloomulisuse tõendamiseks esitatud argumendiga (vt eespool punkt 69).

78 Samuti kehtib see antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormide kohta, kuigi komisjon ei tunnistanud, et neid puudutavad siseriiklikud õigusnormid oleksid tervisekaitse oluliste vajaduste tõttu õigustatud. Miski ei luba välistada, et asja sisuliselt arutav kohus vastab pärast Saksamaa valitsuse poolt sel teemal esitatud keeruliste küsimuste (vt eespool punkt 65) süvendatud käsitlemist, et ka antimoni, arseeni ja elavhõbeda suhtes kohaldatavad kõnealused siseriiklikud õigusnormid tagavad kõrgema kaitsetaseme kui uue mänguasjade direktiiviga rakendatud kord, nii et kui keelduda sellise kaitsetaseme võimaldamisest laste puhul, kelle kaitset nende normidega tagatakse, võib see nende tervist tõsiselt ja korvamatult kahjustada. Kuigi ei ole kindel, et asja sisuliselt arutav kohus tõepoolest sellekohase otsuse teeb, ei või ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik seoses ettevaatuspõhimõttega sellest kahtlusest tulenevalt eitada tõsise ja korvamatu kahju tekkimist tervisele, seda enam, et Saksamaa valitsus esitas tõsised ja veenvad argumendid, mis tekitavad uue mänguasjade direktiiviga tagatud kaitsetaseme suhtes kahtlusi (vt eespool punkt 61), ja komisjon tunnistas ka ise seoses mänguasjade mahakraabitava materjaliga, et teada antud siseriiklikud piirnormid on nimetatud direktiiviga kehtestatud piirnormidest madalamad.

79 Kõigest eelnevast johtub, et Saksamaa valitsus on õiguslikult piisavalt tõendanud taotletud ajutiste meetmete kiireloomulisust.

Huvide kaalumine

80 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt seisneb olemasolevate eri huvide kaalumine ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku jaoks selles, et ta selgitab välja, kas selle poole huvi, kes taotleb ajutiste meetmete kohaldamist, nende meetmete kohaldamise vastu kaalub üles huvi, mis seisneb vaidlusaluse akti viivitamata kohaldamises, analüüsides selleks konkreetsemalt küsimust, kas selle akti võimalik tühistamine asja sisuliselt arutava kohtu poolt võimaldaks neutraliseerida olukorra, mille oleks tinginud akti viivitamata kohaldamine, ja vastupidi – kas taotletud ajutiste meetmete

kohaldamine takistaks selle täielikku õigusmõju juhul, kui põhimenetluses lahendatav hagi jäetakse rahuldamata (vt selle kohta Üldkohtu 18. märtsi 2011. aasta määrus kohtuasjas T-457/09 R: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 69, ja 16. novembri 2012. aasta määrus kohtuasjas T-345/12 R: Akzo Nobel jt *vs.* komisjon, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

81 Kuna käesoleval juhul on Saksamaa valitsus tõendanud nii oma ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust kui ka *fumus boni iuris*'e esinemist, siis tuleb tunnustada tema õigustatud huvi taotletud ajutiste meetmete kohaldamise vastu.

82 Lisaks märgib nimetatud valitsus õigesti, et ajutiste meetmete kohaldamine pärast põhimenetluses lahendatava hagi rahuldamata jätmist kahjustaks tõepoolest huvi, mis keskendub õigusaktide ühtlustamisele siseturul ELTL artikli 114 lõike 1 tähenduses koostoimes ELTL artikliga 26, kuid siseturule sellest tulenevat kahju tuleb pidada suhteliselt väikseks. Nimelt on teada antud siseriiklike õigusnormidega ette nähtud piirnormid, mis on identsed varasemas mänguasjade direktiivis ette nähtud piirnormidega, mänguasjasektoris juba kümneid aastaid teada ja kehtinud, mistõttu neid on võimalik ilma igasuguse raskuseta kohaldada ja järgida. Igal juhul ja mis kõige tähtsam, ei ole selline kahju siseturule pöördumatu, vaid üksnes ajutine, kuna pärast sisulise otsuse tegemist on võimalik taas mänguasju importida ja levitada. Kui aga ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata jätta, kuid asja sisuliselt lahendav kohus hagi rahuldab, siis võib see vahepeal tõsiselt ja pöördumatult laste tervist kahjustada.

83 Sel põhjusel tuleb komisjoni huvi ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata jätmise vastu pidada teisejärguliseks Saksamaa valitsuse huvi kõrval säilitada teada antud siseriiklikud õigusnormid, seda enam, et taotletud ajutiste meetmetega üksnes säilitatakse õiguslik olukord, mis on kestnud juba alates 1988. aastast, ning luba niisuguseks säilitamiseks antakse üksnes piiratud ajavahemikuks. Nimelt lõpetati kirjalik menetlus kohtuasjas T-198/12 juba 14. detsembril 2012, nii et Üldkohtu sisulise otsuse tegemist võib oodata lähikuudel.

84 Kuna kõik tingimused teise võimalusena taotletud ajutiste meetmete kohaldamiseks on täidetud, tuleb vastav nõue rahuldada.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHTU PRESIDENT

määrab:

1. Kohustada Euroopa Komisjoni kinnitama ajutiselt kuni Üldkohtu sisulise otsuse tegemiseni Saksamaa Liitvabariigi poolt teatavaks tehtud selliste siseriiklike õigusnormide säilitamine, mis käsitlevad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme mänguasjades.

2. Jätta ülejäänud osas ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.

3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

15. mail 2013 Luxembourgis.

kohtusekretär
E. Coulon

president
M. Jaeger